

GAZETA TRANSILVANIEI

Semnul electoral al

„Frontului Românesc”

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA
BRAȘOV, STRADA LUNGA Nr. 5.
— Telefon 226 —

Abonament anual 200 lei
Pentru străinătate 500 lei
Pentru autorități 500 lei
Anunțuri, reclame, după tarife

FONDATA LA 1838 DE GHEORGHE BARIȚIU.

Apare de trei ori pe săptămână

Puterea nu se smulge și nici nu se cerșește. Ea se primește dacă se oferă și dacă ai convingerea că poți fi de folos țării.

Mareșalul Averescu.

Probleme de la Granița de Vest.

Spre povârniș?

Intrăm într'al optprezecelea an, de când pronia cerească, osârdia marilor înaintași și vitejia soldaților români de dincolo și de dincoaci de Carpați, au trasat irevocabil linia de graniță ce ne desparte de Unguri. Dușmanii noștri milenari ignorând însă pecetea faptului împlinit, încremeniți într'o tragică încăpăținare, nu pregetă a încerca să înțoarcă cursul vremilor. Războiul de aproape două decenii, pe care Budapesta îl duce cu îndârjire pe toate căile și uzând de toate mijloacele contra tratatului de la Trianon, continuă cu furia primei zile. Fără sorți de izbândă finală, este totuși de netăgăduit, că avalanșa de atacuri pornită în special contra noastră produce unele efecte dăunătoare stăruindându-ne consolidarea mai ales la granița de Vest. Aceasta este o realitate, a cărei constatare s'a repetat mereu până la plictiseală.

Ofensiva maghiară de o robusteță surprinzătoare este astăzi mai plină de avânt, ca ori când. Dacă nu s'au identificate până acum în lumina realității efectele, ce fășnesc deocamdată în mod sporadic, dar violent, este a se mulumi în primul rând miopiei tembele dedublate de un egoism venal și feroce al politicianilor perindați la carma țării. Pe de altă parte, stăm în permanență sub obsesia unei orientale supraevaluări a propriilor noastre posibilități suvaluând totodată primejdiile, cari ne stau în față.

Ar fi timpul să ne trezim la realitate și să se ia în fire măsurile pentru o efectivă acțiune de prevenire a răului. Să înțelegem cu o clipă mai curând, că a trecut epoca reveriilor romantice, când șapte vieți cuirasate într'un piept de aramă erau suficiente pentru ori ce eventualitate.

Paragina, în care a fost lăsată granița de vest încă de la începutul erei românești, prezintă un mediu mai puțin, decât favorabil pentru propaganda demontă de peste hotare. Elementul românesc în general și mai ales clasele producătoare au fost complet abandonate.

Structura social-culturală, industrială, financiară și economică a centrelor importante de pe linia de demarheață granița de vest, ca: Satu-Mare, Oradea, Salonta și Aradul chiar, a rămas complet străină de tot ce e românesc.

Și mai ales Oradea. Ajunge, ca să rățacească vre-un străin în ziua de Yomkipur (ziua lungă) în acest oraș cu aproape 100,000 de locuitori, pentru ca să ajungă în situația de a nu-și putea procura nici măcar o pereche de șireturi de ghete. Și să nu se uite că acest oraș era un mare centru comercial, industrial și financiar chiar în relații internaționale. Ori, astăzi acest puternic centru perzându-și debușul din spre Dobrișin, suge vloga unei vaste pro-

vincii locuite pe de-antregul de români. Tot așa și celelalte centre.

Industria și comerțul românesc sunt nule. Cei câți bruma de indus riași și comercianți români, cari au avut curajul patriotic să încerce ore-cari înghețări românești pe aceste plaiuri, au terminat ca agenți aserviți firmei evreo-maghiare, cari abea de se îndură să-i lase să trăiască.

Din partea statului nici un sprijin serios. Nici credit industrial, nici credit comercial. Ni mic, nimic, decât faimoasele go-goși politice sfârșitoare și deplasate pe la întrunirile publice de ocazie.

De credit agricol nici nu mai pomenim. Țăranii români bihoreni, celebri în marea lor majoritate din cauza negrei mizerii, care le-a săcătuit vloga veacuri de-arândul, așteaptă și ei cu ochii injectați de crampele foamei, ca să se sature măcar odată acum în țara lor.

Deocamdată singurul avantaj concret, de care se bucură, este că li se incasează impozitele românești și pe de-asupra cu cunoscutul fiscalism escesiv român.

Intre astfel de împrejurări nu e de mirare, că la granița de vest nu s'a putut infiripa încă acea zonă de vii fortărețe, de zidul cărora să-și sprijine sdraven călcăitul soldatul român, când va trebui să-și îndrepte — într'o supremă încordare — baioneta înspre Soare Apune, pentru a demonstra răspicat, că „Pe-aici nu se trece!”

Pe de altă parte, unul dintre cei mai puternici factori recipienti ai acțiunii de propagandă ungurească la hotarele dinspre Apus ale țării, este presa evreo-maghiară. Aceasta își întinde tentacole nenumărate peste întreagă provincia contaminând până și satele pur românești de-alungul graniței. Disponând de mijloace materiale miraculos de îmbelșugate, această presă crește, se dezvoltă, se răspândește, invadează inundând adânc toate ramurile vieții publice.

Ea se ridică — prin însăși construcția ei — zid puternic, de nepătruns, în fața aspirațiilor românești de a pune în concordanță naturală interesele binepricepute ale cetățenilor români minoritari cu interesele legitime ale Statului Român. Ajunge o simplă ochire fugitivă asupra ori căruia ziar din puzderia de cotidiene, câte apar în ungurește de-alungul frontierei, pentru a-ți forma convingerea despre lealitatea evreo-maghiară. Evenimente importante de ordin intern — esceptând cele în dauna prestigiului nostru — sunt tratate în mod superficial, consacrandu-le doar câteva rânduri de mântuială, de cele mai multe ori ignorându-le, când nu le pot comenta după plac. În schimb ori ce întâmplare banală de „dincolo” (odoatră!) ia proporții respectabile în coloanele acestor ziare, fiind comentată cu o cucernicie demnă de tabu.

Tot astfel cu comentarea și în general publicarea evenimentelor externe. Cu deosebirea, că aici se simt mult mai în largul lor. Scorniturile oficinelor pe la Budapesta, precum și ale agențiilor de dubloasă cinste profesională inspirate și întreținute făfăș sau camuflat de Internaționala comunistă, sunt totdeauna binevenite în coloanele aceleia presei. Evident, între astfel de împrejurări nu e mare lucru să constatăi ravagiile pe cari ea le face în viața noastră publică. Picurând oră de oră, zi după zi, lună de lună, ani întregi în suflute otrava înstrăinării de tot ce e românesc de ce ne-am mira, că populația minoritară atât cea rurală cât mai ales cea urbană este doar mai străină astăzi de sufletul românesc, decât acum 17 ani.

Ceea-ce e tot atât de grav, este fenomenul străniu, că în lipsa organelor de presă locale românești, majoritatea publicului român din centrele de pe frontieră se constituie tributară acestor focare de mișme anti-naționale sprijinindu-le cu banul lor. Observăm, că nici frații noștri din vechiul regat nu se lasă mai pe jos în aprecierea slovei iudeo maghiare. Cu o sârğuință demnă de o cauză mai bună isbutesc și ei copăcel-copăcel să buclarisească binisor în limba lui Arpad.

Și totuși par'că n'ar fi tocmai de mirare.

Căci în să fixez aci o realitate, insultător de umilitoare pentru prestigiul românesc:

În Oradea, oraș cu o populație atât de vsstă, important punct de contact al țării noastre cu Occidentul civilizat, apare un singur ziar românesc anemiatic și acesta până la atrofie în urma unei totale lipse de sprijin oficial binecibzuit, — față de 9, zi și numără nouă cotidiane evreo-maghiare, cari huzurează în belșug. La aceste se mai adaugă alte vre-o 15 publicații periodice ungurești, toate în plină prosperare.

Nu-i vorbă, mai epare din an în Paști și în românește câte-un buletin informativ cu pretenție de gazetă sub auspiciile diferitelor partide politice. Acestea însă contează prea puțin, apariția sau dispariția lor depinzând exclusiv de dispozițiile digestive ale șefilor ori finansatorilor respectivi.

Cam aceeaș e situația — dacă nu și mai rea — și în celelalte centre de pe graniță, ca: Sibghet, Satu-Mare, Salonta și Arad. În acesta din urmă se mai menține cu chin cu vai un inimos cotidian — am numit „Ecoul”, — dar numai grație curajului temerar al directorului său, care s'a specializat în a răbda foame, pentru ca să-și poată plăti tipografia.

Am înțut, ca în rândurile de mai sus să ridicăm, măcar în linii generale, vâlul de pe o situație, care nu mai poate dăinui. Ne rezervăm pentru viitor o scrutare mai amănunțită a diferitelor ramuri ale vieții publice din acest părgăinil colț de țară, nădăjduind, că cei chemați vor lua aminte.

Laurențiu Popescu-Hălmăgel.

Din declarațiile dela Cluj

La sfârșit de guvernare

Complectăm, după notele stenografice, importante declarații ale d-lui Dr. Al. Vaida Vcevod, din n-rul trecut al ziarului nostru, cu următoarele amănunte, în ce privește unele măsuri recente, luate de actualul guvern, la sfârșit de regim, ca și păreri d-lui Vaida în materie de politică externă, cari au caracterul unei confesiuni:

Toate măsurile guvernului — a mai spus d-l Vaida — sunt menite reclamei pentru viitor, ele constituind în câmpul demagogiei o rețea de sârmă ghim pată. Ce alta însemnează modificarea legii făcută de d-l Mihache, prin care loturile obținute prin expropriere puteau fi înstrăinate de către proprietarul care nu avea poftă să le muncească? De ce le declară din nou guvernul liberel inelutabile, când este știut că mulți țărani, cari au abia un petec de pământ, sunt siliți să-l părăsească, pentru a-și găsi o posibilitate de trai, ca meseriași ori ca lucrători de fabrici?

Ce alta însemnează legea bancară, prin care se încearcă acapararea unui compartiment economic cât mai mare pe seama comiterisărilor d-lui Dinu Brătianu? De sigur, va primi și d-sa o musculiță, dar dat fiind caracterul străin al capitalului industrial, porumbița friplă va reveni tot Budapestei.

Antirevizionismul — armă politicianistă

Mulțumesc d-lui Aurel Gociman, prezent aici, pentru activitatea prodigioasă pe care a depus-o în cadrul Ligii Antirevizioniste din Ardeal; dar îl întreb să-mi spună, pe câți dintre românii ardeleni a trebuit ca din revizionisți să-i facă antirevizionisți? Ardealul este ori când gata să sară până la un singur om pentru apărarea integrității hotarelor. Dubitez însă că în alte ținuturi ale țării se află mai buni patrioți decât cei de dincoace de munți. Dacă este vorba despre apărarea frontierelor, cred că o acțiune de anvergură a Ligii ar scosta efecte înfinit mai mari la Răsărit, în Basarabia.

Dar este un lucru și mai curios: antirevizionismul Ligii este expropriat la fel de partidele politice, la fel cu „Numerus Valahicus” și programul „Frontului Românesc”. Evident, nici d-l Stelian Popescu, și nici colaboretorii d-sale nu au brevet. Noi toți suntem antirevizionisți. Dar, cum ar putea cineva să zică, că numai el este antirevizionist. Dacă e vorba de o paternitate, am putea spune, cel mult, că d-l Stelian Popescu este tatăl, d-l Gociman aici în Ardeal este fiul, ter conștiința națiunii întregi duhul sfânt. Dar acțiunea partidului național țărănesc în această materie imi amintește de aceea firmă la Ploiești, numită „La berbecul național”, pe care un concurent a supraicitat-o cu inscripția: „La adevăratul berbec național”. Sub această etichetă însă, descoperim legeți la staul, încercând să se elibereze în di-

rectiuni diferite, pe d-nii Mihache, Lupu și Maniu, întierbânlați de alte patimi, multe și mărunte. Toate se înămplă la „adevăratul berbec național” în numele antirevizionismului, care a fost atres castel în noroiul politicianismului.

Dar procesul furtului de idei îl găsim și la liberali, în ziarul grupului „H” — „Naționalul Ncu”, — care își permite uneori să atace partidul, cultivând supralicitarea în sânul lui. Descoperim în acest ziar un articol în care ni se educe la cunoștință, că d-l Valer Pop, simpaticul nostru ardelen — și nu spun acest lucru cu ironie, căci este bine să fie și sămășă de ardelen în guvern, pentru că chiar așa de prosti nu suatem, ca să nu atingem bunăoară măsura lui Petre Groz, la timpul său, — a ordonat verificarea proporționalității elementului românesc. Liberalii au evoluat prin urmare dela „prin noi înșine” la proporționalitate. Dați mi vce să trec așei sept în matricola activelor „Frontului Românesc”. Să rămână d-l Valer Pop ministru, căci dacă nu face ceva efectiv, cel puțin să strică, dacă nu cumva verificarea aceasta este tot o platformă în vederea opoziției.

Proporționalitate liberală

Liberalii însă au adoptat proporționalitatea și în materie de consiliu de administrație. La vremea sa eu am declarat franc, că am făcut parte din trei consilii, în cari mi-am făcut istoria realizând „Numerus Valahicus” la respectivele întreprinderi. Dovadă: ancheta care s'a făcut la Societatea Româno Americană. Eu am cerut înșă, ca să nu mai fie nimeni membru în zece ori douăzeci de consilii de administrație, cum a fost răposatul Boambă și cum azi sunt alții. Partidul național-țărănesc, se zice, că și a obligat fruntașii ca să și dea dimista din consiliu. Cunoaștem „Catonii” de felul acesta și noi, cari nu lucrează nimic, dând impresia că trăesc din aer. (Ieritate). Eu nu sunt invidios și dacă cer proporționalitatea în consiliu, admit chiar și aceea ca 99% din românii figurați să fie liberali, căci partidele politice și-au trăit treitul. Important este în primul rând, că banii vor rămâne în mâini românești.

Este clar prin urmare că punând în prăstică idei ale „Frontului Românesc”, d-l Valeriu Pop face pregătiri pentru opoziție, ca să poată imputa la vremea sa viitorului guvern, că liberalii au făcut legea, ori au dat ordinele; dar ele nu se execută. Dacă liberalii ar fi în adevăr sinceri, ar fi pus înșiși în aplicare strictă legea pentru revizuirea cetățenilor străini, luând măsuri drastice împotriva funcționarilor corupți, cari și-au făcut un sistem de câștig fraudulos din eludarea ei. (Aparze)

Altă platformă demagogică.

Un alt ordin, de aceeași natură, al guvernului, este acela

prin care cere zierelor minoritare, bunăoară lui „Kronstädter Zeitung”, să și schimbe numele în „Brașov-Zeitung”. De ce această măsură lipsită de sens? Pentru ca criticându-l eu, să-l taxat de rău român? Sau pentru a manifesta încă odată anti-germanismul nostru fudal? Prin astfel de romanizări de nume, la care nici sovietismul meghiar nu recurge, crede guvernul că își va câștiga titluri de recunoștință? E ridicol, domnilor, la fel cu procedeele unui cavaler medieval, care în loc de armură, ar fi îmbrăcat un elegant costum tricoul?

Apoi, așa se rezolvă problema minorităților? Prin măsuri demagogice, în baza cărora să poți taxa vitorul guvern de rău român? Românism nu însemnează reclamă, ci prilejirea de ocazii pentru crearea de meseriași, de liberi profesioniști, de comercianți, de industriași, cari să poată concura și înlocui cu succes pe minoritari. Celelalte măsuri însemnează demagogie teftină, legare la ochi, ochelari verzi pentru ascunderea jălului, căci în realitate la lic-

tațiile de pe sate în contul impozitelor, se aduceau averi mobiliare fărănești cu 40% reducere jidanului din sat

De minciunile acestea, cari se repetă la sfârșit de guvernare, aproape zilnic, de acest praf care se aruncă în ochii noștri, săi nu vă lăsați înșelați, mai ales, vo tinerii (Aplauze entuziaste).

Dacă guvernul vrea să romanizeze numele gazetelor, atunci ar fi firesc ca să vină mai târziu cu premisa necesară, titlul scris în evreește, sub numirea românească ca ziarul „Adevărul”, „Dimineața”, „Lupta” et comp. La fel să procedeze cu „Brasov Lapok” și cu alte ziare evreiești din Ardeal, căci nu toți evreii vor să fie ugarli.

În concluzie trebuie să mă declar satisfăcut că dela onorabilul guvern și până la ultimul flecușel, care se agită în câmpul politic, găsesc pretutindeni idei împrumutate dela „Frontul Românesc”, rezimându-mi amărăciunea doar în a constata lășitatea și lipsa de curaj, care îi împiedică pe oamenii noștri politici să se unească într-un unic organism de guvernământ.

Despre valoarea tratatelor și alianțelor

Până acum toți stăteam pe baza pactelor Ligii Națiunilor. D. Titulescu, lăudat de unii și hăitit de alții, a făcut la fel în mod strălucit. Dacă evenimentele nu i-au dat dreptate lui, satisfacția aceasta nu au avut-o nici alții. Marile evenimente internaționale, cari au avut loc în cursul anului trecut, dovedesc suficient acest lucru. În mijlocul grupului de diplomați neajutorată, d să era cel puțin unul dintre capetele cele mai luminate ale areopagului genevez, iar câte o rază se restrângea permanent și asupra țării românești.

Eu însă am cerut totdeauna ca în materie externă să avem o politică reală, conformă cu interesele țării și în această ordine de idei am făcut în toamna anului 1935, declarațiile italiote în chestiunea Abisiniilor și interpelarea către D. Titulescu, în chestiunea trecerii trupelor rusești peste teritoriul României. Evenimentele mi-au dat suficientă dreptate, pentru ca ori cine să poată vedea că un stat mic nu poate avea o altă politică externă decât pe aceea a întotdeauna să state mari, cari au același interese.

O analiză sumară ne va lămurii asupra acestui lucru. Tratatul, dacă nu corespunde unor interese reale, sunt pețete de hârtie. Italia a stat mai mult de 50 de ani în Tripla Alianță, dar la frântul pâinii, în 1915, a trecut de partea Antantei. Dacă Ion Brătianu și-ar fi făcut scrupulele din faptil că în 1881, România se angajase cu o semnătură secretă față de fostă Triplă Alianță, atunci România Mare nu ar exista. Dar un exemplu mai concludent și mai apropiat avem în pactul dela Locarno, al cărui scop era împăcarea Germaniei cu Franța. Cât ce s'a întâmplat Germaniei, ea a ocupat zona demilitarizată din Renanie, începând construirea liniei de apărare Hindenburg. Ce a mai rămas din pactul dela Locarno?

Marii noștri aliați...

În baza acelorasi interese politice ne identificăm și cu marii noștri aliați, despre cari pomănim cu fiecare ocazie. Înainte cu o zi de declarațiile pe cari le-am făcut la București, nu ce mult, în fața șefilor de organizații ai „Frontului Românesc”, am avut o conversație cu un fost titular la externe, care era în măsură să cunoască arhiva ministerului, pe care l-am întrebat:

— Ai d-ta cunoștință de existența vre-unui tratat de alianță al României?

— Hm. Da, — mi-a răspuns vag dânsul.

— Care? Te rog arată-mi și mie vre-unul.

După oarecare pauză dânsul mi-a răspuns:

— Cu Franța, — Pardon, — i-am replicat eu. Dacă am avea un astfel de tratat, el ar trebui să fie depus la Liga Națiunilor, căci diplomația de azi nu mai este secretă.

Fostul ministru de externe s'a mărginit a schița un gest, care îl scutea de un nou răspuns.

Realitatea este că nu există ni i un fel de tratat care să oblige Franța să ne vină în ajutor atunci, când am f atacați. Ori, trebuie să recunoaștem cu toții, că nu există mari aliați, fără un tratat obligator de intervenție. Avem ce e drept cu Franța un tratat de amicitie, dar pe unde ne va da ea ajutorul? Prin aer sau prin strămtori, unde Turcia, mulțumită d-lui Titulescu, ne poate bara ori când drumul? Nu avem prin urmare mari aliați.

Mica Antantă

În ceea ce privește Mica Antantă, nu vreau să spun acum nici o vorbă despre Chostovacie, unde d-nii Benes și Hođa se nuzesc să încheie un pact de neagresiune cu o Germanie, care rămâne rece în fața acestor încercări. Fapt este că Mica Antantă a fost creată ca un instrument de faier în frău a Ungariei. Aceasta este definiția ei. Angajarea ei în bloc împotriva Rusiei este deccamdată o iluzie Jugoslavie, care a dovedit un spirit de independență, a încheiat contract favorabil cu marea industrie de armament din Germania, care îi face în același timp o fabrică de armament în țară, în contul devizelor exportului în Germania, Italia și Austria. În timp ce prin politica sancționistă noi ne-am compromis debușurile din Italia, Jugoslavia a încheiat o serie de convenții comerciale bune, de pe urma cărora a profitat. Politica greșită o plătește acum buzunarul nostru, pen rucă așa suntem noi: patriotismul nostru anti-german palpabil, cănn marfa teftină nemțească ar putea să concureze și să distugă trustrile minoritare din țară.

Ce vrem noi

Ce vrem noi în politica externă? Vizite și volajuri prin toate capitalele Europei, inter-vevuri, declarații, fotografiile la minut, jurnale de film, ori o politică externă reală, în conformitate cu interesele noastre de azi și de mâine? Între Ruși și Nemți cu cine mergem? Vă rog încă o dată, nu mai judecați problemele politice externe decât cu harta în tața ochilor. Cu-

nașterea hărții oferă aceeași clar-viziune ca și cunoașterea topografiei, în artă militară. D. general Dănilă Papp a rezistat, cu o mână de oameni, invaziei rusești din Bucovina, pentru că cunoștea fiecare colț de stâncă al munților Carpați.

Dacă bate ceasul.

Să presupunem că Rușii având nevoie de o diversion, ar înainta într-o bună zi până la Prut. Cine ne va apăra? Sau să presupunem că după Anschlussul formal, realizat de Germanii, ei ar pune trenurile în mișcare în spre Oradea, și așa vrea să vadă care cantonier ungur nu ar salta cu mâna la chipul trecerea acestor trenuri prin gări? Și să ne întrebăm: ne-ar apăra rușii? Apoi noi știm ce însemnează a fi apărați de către Ruși!

Mai interesant ar fi cazul unui atac împotriva Cehoslovaciei. Cine o va ajuta și cum? Vor trece trupele rusești pe ruta Tighina-Chișinău-Cernăuți și apoi mai departe cu camionetele, schimbând Nordul țării noastre în câmp de luptă iar restul țării în teritor de rechiziție muscălească.

Ostrowski

E bine, uitați-vă în ziarul propietarului bucureșten, „Le Moment”, care publică de mai multe ori pe săptămână chipul d-lui Ostrowski, între doi demațori români, sau în mijlocul unor cocoones schimbate după noulăși asiatic. Priviți zămbetul acela rece, sigur de sine, care sfidează privitorul și veți înțelege ce carte mare se joacă acum. În zămbetul lui felia și smerit de multe ori veți descoperi gândul care recapitulază: „Dănsând a mers la ghilindă, pe timpul mării revoluții nobilime franceză”.

Vă aprecia atunci la justa ei valoare activitatea lui Ostrowski

în Spania, pentru recompensarea căreia a fost aflat demn de a fi trimis la București.

În „Universul” apare zilnic rubrica: „cine sunt”, cu numele condamnaților din procesul Anel Pauker. Dar cine sunt acela, al căror nume nu apare în ziare?

Franța...

Vizitele dese ale miniștrilor noștri de externe se întrebunțează obicinuți ca succese de politică externă. La atât se reduce politica noastră externă. Franța, pentru care noi avem toată venerațiunea, toată admirațiunea și o infnță recunoștință, este aceea a lui Clemenceau, a lui Foch și Polacéré. Franța creștină de totdeauna, regalul spiritual al omenirii. Dar Franța de azi pe plan politic, este aceea a lui Leo Blum, D. Pierre Cot, ea e ne va vizita în curând, este un revizionist filomaghiar. Guvernul Blum nu se poate susține decât cu scriștutul comunistilor, despre cari presa franceză publică documente autentice că sunt finanțați ai Kominternului. Franța de azi este furnizoarea de arme a guvernului marxist din Spania și atunci, dacă în Spania se luptă civilizația occidentală creștină cu barbaria marxistă asiatică, de ce profitoriește noiștră față de una din cele două tabere, nu ar include în ele și șorta noastră? Germania de ce nu poate furniza arme Spaniei?

Iată, aci revenim din nou la noțiunea politice externe reale despre care vorbeam. Jugoslavii cumpără arme bune dela Germanii. Noi însă îl șicamăm mereu, cu toate că neamul anticomunist ne poate oferi marfă teftină pentru țărâna noastră. Ei bine, eu nu pot trece cu graudlocvenia peste existența acestui popor, dela care mai avem încă de învățat cel puțin o sută de ani.

Războiul

III.

Întelegerea dintre Anglia și Italia, întâmplată în ultimele zile, se pare că a avut derul de a mai liniști opinia publică mondială în privința posibilității de izbucnere a unei conflagrații. Într-adevăr, Anglia se teme — ca, de altfel și Franța — să nu survină o înțelegere între generalul Franco și Italia, în privința cedării insulelor Baleare, în favoarea Italianilor. Faptul ar fi însemnat o schimbare a situației teritoriale din Mediterana, ceea ce englezii n'ar putea admite, căci li s'ar stăruia în mod serios libertatea liniilor de comunicație maritimă, de vitală importanță.

Amestecul statelor streine în revoluția spaniolă devine din ce în ce mai accentuat. Subliefem deccamdată că Germania devine actualmente o foarte importantă parte din comerțul de cehotaj al Spaniei: între Vigo, Sevilla, Huelva, Cadix și insulele Baleare, prin campaniile de navigație maritimă nemțești, care au înlocuit pe cele spaniole.

În privința alianțelor dintre țări, se observă că politica națiunilor, departe de a fi fixă, se schimbă mereu, fie că e vorba de o nețune fascistă sau de una democratică.

Din acțiunea bărbajilor de stat al Angliei și Franței se observă grija lor, că dacă nu pot împledeca războiul de a izbucni în Europa orientală, să l oprească cel puțin de a se întinde și în Occident.

D-l Eden a declarat recent că în cazul unei agresiuni neprovocate, Anglia va apăra Franța și Belgia. De asemenea va apăra Egiptul și Irak ul, precum și independența Spaniei. La acestea se mai adogă Majorca și comunicațiile maritime cu India.

Am socotit interesant de amintit aceste declarații, în momentul când ministrul Economiei Reich-ului pune pe primul plan politic — prin articolul publicat în revista americană Foreign Affairs — revendicările coloniale ale Germaniei. Cităm:

„...etăla timp cât problema colonială și deci aceea a materiilor prime nu va fi rezolvată pentru Germania, ea va rămâne un focar de neliniște, în ciuda dragostei sale pentru pace, care nu o face să renunțe la speranța că, cu timpul, problema colonială va putea fi rezolvată pe cele pacifice...”

Mai departe, d-l Dr. Schacht amintiește că forțele economice ale unei țări au o importanță extraordinară pentru poziția sa politică și că Germania se simte zdrobită de d-torile sale externe și asfixiată de lipsa devizelor și a materiilor prime. Germania pretinde, în teritoriile coloniale cerute, administrație germană și monedă germană și admite ca obiect de discuție as-

pectul exterior al suveranității: armată, poliție, drept, confesiuni etc.

În ultimul timp Germania a dus o campanie intensă împotriva integrității teritoriului cehoslovac. S'au putut celi lucruri de felul acesta (Deutschlands Erneuerung, Munich): „Statul ceh face să se gândești la un poplă ce s'ar fi încrustat în carnea statului german pentru a săpa forțele sale vitale”. Punctul aer-maric constău cele trei mari aerodroame, pe care le ar fi construit anul acesta Uniunea Sovietică în împrejurimile lui Minskotchevo, Ocherod și Koscice, cu destinația de a asigura înaintarea rapidă a flotei aeriene ruse către Boemia, traversând Rusia subcarpatină și Slovacia.

Prin acordul intervenit între Germania și Japonia, blocul țărilor fascistă se afirmă încă și viguros, într-adevăr, Japonia este a treia putere maritimă din lume. Să analizăm puțin raportul de forțe militare dintre Japonia și Rusia.

Escadra de luptă japoneză se compune din șase dreadnoughturi, dintre care patru de 29,500 tone, armate cu 12 tunuri de 355 mm. și două de 32,000 tone cu 8 tunuri de 406 mm. E completată cu trei crucișătoare de luptă de 29,500 tone (viteza 26 noduri) armate cu 8 tunuri de 353 mm. La pus 6 portavioane, unele având chiar 80 aparate.

Forțele ușoare au 12 crucișătoare armate cu tunuri de 203, 25 crucișătoare de clasa 2 a cu tunuri de 155, 10 torpiloare și 6 submarine.

Forțele navale rusești stoțoază în majoritate în Baltică și Marea Neagră. Au 4 dreadnoughturi și 7 crucișătoare și vre o 20 de torpiloare. În schimb Rusia are submarine și aviație maritimă de bombardament de temut. În privința aviației Japonia are 1500 de aparate, față de 3000 ale ale Rusiei.

R portul dintre forțele terestre se poate face, considerând că Japonia are 90 milioane de oameni față de 170 ale Uniunii Sovietice

De sigur însă că Rusiei nu fer covent, în situația actuală, un conflict cu Japonia, deoarece treasuraria, lung de 7417 km. e insuficient pentru deservirea unei armate puternice și rapide.

București, 5 Ian. 1937.

Ionel Murăroiu

Reumatismul vindecat complet. Suferam de mulți ani de reumatism, am încercat multe medicamente ce suat indicate a vindeca această boală, însă în zadar.

După recomandarea medicului, am încercat și tabletele Tegal cu care m'am vindecat complet, așa că îl recomand cu conștiință împăcată tuturor suferinzilor ca cel mai bun și eficace medicament.

V. Mihăilescu, Str. Ispirescu 91, București

Încă nu se observă prea mult,

dar totuși din ce în ce se îmbunătățește situația în lumea aceasta. Puțin răbdare și puțin curaj și deodată o să o simțim și noi. Atunci o să fie iarăși destul de lucru și câștig destul. În cazul acesta trebuie să aveți însă putere. Hrăniți-vă deci bine, beți de câte ori aveți plăcere Kathreiner și Franck cu lapte, aceasta satură și este într-adevăr ieftin.

Kathreiner și Franck, tocmai în timpurile cele mai critice!

† Prietenul Ioan Brânzea

de Ioan Colan.

Încă unul din cei tineri ne-a plecat. Descurajantă părăsire, în prag de An Nou. Boala, purtată pe picioare, puțini l-au știut-o prietenului atât de activ.

Teolog al Sibiului, a venit la Brașov cu gând hotărât de muncă. L-am întâlnit ori unde era ceva de făcut: la biserică, la școală, la „Astra”, la „Frăția ortodoxă”, la „Oastea Doamnei”, la coruri...

N'am îndrăsnit să bănuiesc niciodată, că o zi ca aceasta, la treizeci și doi de ani, își va pleca umilit capul în fața sorții. L-am văzut ceruludinea tristă a golului pe care l-lăsa în urmă, pentru prima dată, înaintea și fără iertina filosofie adică a situației, m'au urmărit cuvintele: „Cu adevărat deșertăciune sunt toate...”

Nu scontăm viitorul asupra a ceea ce ar fi putut să realizeze prietenul Ioan Brânzea. Și nici sinceritatea scrisului nostru nu poate fi pusă la încercare prin acel: „Despre morți nimic decât bine.”

Noi știm însă două lucruri despre cel dus: că n'avea decât trezeci și doi de ani și că a muncit cu un dor de muncă par'că tot mai rar întâlnit la cei din generația mea. Sunt suficiente pentru toată tristețea care ne stăpânește.

Moartea timpurie a lui Ioan Brânzea e pe linia nedesmintită a credinței celor vechi: Fortuna labilis, care se leagă cu adevărul slăni: Cu adevărat deșertăciune sunt toate.

În locul rămas vacant, altu va veni; bun sau rău, n'are importanță. Și nu va avea importanță nici cine va fi acel altu. Vacanța ocupată, lucrurile vor merge înainte. Doar cei atât de mici azi — prea mici să simtă că nu mai au tot — atunci când cu adevărat vor simți-o, se vor trezi printre morminte, căuțând unul, al lor. Și atunci pe mormântul ce nu va fi decât un număr în registrul Bisericii Sf. Nicolae, se va mai aprinde din nou o luminiță. Oamenii nu vor fi nici mai buni, nici mai răi ca astăzi. Oamenii nu vor învăța nimic dela morții lor, nimic dela existența cu final fatal tragic. Ei se vor crede mereu moștenitori legali ai unei vieți fără sfârșit, vor arunca mereu umbă asupra celor buni dintre ei — prietenul Ioan Brânzea era unul din cei buni — și niciodată nu vor avea destul timp să aprofundeze rostul cuvintelor care întregi au rămas în adevărul lor, peste veacuri: deșertăciune sunt toate.

Doar atunci, când unul de trezeci și doi de ani, harnic muncitor în slujba tuturor, se frânge în elanul primului avânt, mintea incremențe fără gând, ochii privesc nedefinit în gol, în golul care ascunde, pentru fiecare, crucea ultimului bilanș.

Iar oamenii, pentru o clipă, devin mai buni.

Prietenule, Ioan Brânzea, dormi în pace.

Granița ruso-mangiuriană de 3.000 kilometri lungime este apărată printr'un lanș întreg de posturi cu mitraliere și artilerie, situate numai la distanță de 500—600 de metri unul de altu. La distanța aproximativ de 60—100 de kilometri înapola primei linii de fortificație, trece acuma linia ferată dublă, construită de curând cu scop strategic. În Mongolia exterioară (în orașul Ulan-Bator) se află situat corpul 23 de armată sovietic și o divizie indigenă mongolă.

Centrul flotei aeriene sovietice se află la Vladivostok unde se găsește și vasul avio bază, precum și 50 submarine. Flota aeriană sovietică din Extremul Orient cuprinde între altele: 60.000 de parașutiști, 60 avioane mari de transport, fiecare putând transporta câte 70 de oameni, ceea ce în caz de război, că posibilitate rapidă a lansării unui desant în spațiile armatei japoneze și să paralizaze comunicația între bazele japoneze și Continentul asiatic.

Iată o forță, care stă în spațiile Kominternului și a comunistilor chinezi, de care trebuie să ținem seamă Japonia în actualele împrejurări. Dar cu cât primejdia este mai mare, cu atât voința japonezilor este mai fermă de a duce lupta până la capăt în contra mișcării comuniste, ce amenință popoarele asiatice din Orientul îndepărtat.

Justin I. Stan

Cinema Capitol

Rulează filmul cu mare succes

Allotria

cu Willy Forst, Renate Müller, Adolf Wohlbrück, Janny Jugo.

PALPITAȚII? ÎNȚEPĂTURI LA INIMĂ?

Există acid uric ascuns.

În stare normală, nu trebuie să simțim înima Do.

Sângele care circulă în tot organismul este izvorul inșuși al vieții: inima este motorul aparatului circulator. Alterația sângelui se manifestă prin viscozitate mai mult sau mai puțin accentuată. Rezultă atunci arterioscleroza (întărirea arterelor) conducând în mod inevitabil la stări morbide grave: congestiuni, anghină de piept, paralizie, maladii de inimă, uremie, apoplezie, gută, etc.

Bolnavul se plânge de dureri de cap cu șomote în urechi, amețeli, somnolențe după mese, insomnii cu oboseală la trezire, Digestiile sunt lungi, penibile, însoțindu-se adeseori de o bară gastrică, jughurt la inimă, senzații de jenă. Mersul devine penibil, și în timpul nopții bolnavul simte frecvente nevoi de a urina. Din punctul de vedere mintal, se notează o mișcare a facultăților intelectuale și mai cu seamă a memoriei. Este deci necesar, mai înainte ca aceste simptome să devină grave, să recurgem la Urodonal, care va efectua un drenaj uric, educând curând o scădere a tensiunii arteriale. Sângele curățat de aciditățile sale, va deveni mai ușor și rinichii vor recăpăta permeabilitatea și buna lor funcționare.

URODONAL

PURIFICA SANGELE RE-INTINEREȘTE ARTERELE

LA FARMACII ȘI DROGHERII

CONCURS

Consiliul parochial al Bisericii Sf. Nicolae din Brașov-Scheiv, publică concurs cu termen de 7 zile, pentru ocuparea postului de director al Orfelinului-Internat, din casele Fundației Dumitru și Maria Pascu, Str. Prundului Nr. 47. Condițiile pentru ocuparea acestui post de director ca și alte informațiuni, se pot lua în Biroul Consiliului parochial, Piața Unirii 4. Brașov, 9 Ian. 1937.

31 1—3 Consiliul parochial.

Lemne de foc de fag

furnizează la domiciliu Soc. Bancu, telefon 1040 Str. M. H. Viteazul Nr. 26 (între Strada Fabricii).

1000 kg. lemne crepate	Let 570
500 " " "	290
1000 " " blaue	530
500 " " "	270

Cântărire exactă, serviciu com-stențios.

25 1—3 Soc. Bancu.

Primejdia bolșevizării Chinei

Concurența forțelor armate din Extremul Orient

Întreaga Chină este împânzită cu agenți comunisti trimiși acolo de Komintern, cari urăsc rez: cu tenacitate bolșevizarea ei. Acești agenți, în majoritate evrei, căută pe toate căile să provoace curente anti-japoneze în sânul populației chineze și să câștige simpatia față de comunism și încredere față de Sovietele rusești. Tendințele separatiste ale unor generali din diferite provincii sunt în scopul acesta încurajate și sprijinite sub toate formele de comunștii ruși.

Dar, dacă până la încheierea pactului germano-japonez în contra Kominternului activitatea agenților comunisti s'a desființat în mod lent și cu oarecare prudență, după încheierea acestui pact, comunistii au început în mod demonstrativ să grăbească mersul evenimentelor din Extremul Orient.

Revolta militară a generalului Ciang-Sue-Liang din provincia Shaensi și arestarea mareșalului Ciang Kai-Shk, dictatorul de fapt al Chinei de Nord, a cărui politică anti-comunistă și filo-japoneză este bine cunoscută, a provocat o adevărată panică în opinia publică din Extremul Orient.

Nu poate să fie nici o îndoielă, că această rebeliune a fost opera agenților comunisti și că generalul Ciang-Sue-Liang era inspirat de oamenii Sovietelor, dela cari desigur a avut asiguranță că va fi sprijinit; altfel n'ar fi riscat situația sa militară.

Faptul, că insurgenții au avut tendințe comuniste bine pronunțate și se orientau la Moscova, dovedește că ei au simțit în spatele lor o forță oarecare, care a dat curajul acțiunii. Generalul Ciang-Sue-Liang a știut foarte bine, că nu ar fi putut lupta în contra armatei guvernului din Nanking și a forțelor japoneze, fără sprijinul material și moral al Moscovei. Revolta dela Stan-Fu din provincia Shaensi a fost desigur prima re-

acție a Kominternului în contra pactului germano-japonez.

Nereușita revoltei generalului Ciang-Sue-Liang și arestarea acestuia nu va descuraja Kominternul și Sovietele rusești și activitatea lor distructivă din Chină va fi continuată.

În fața Japoniei se prezintă o problemă foarte mare pentru interesele sale din Continentul asiatic.

Oricât de bine ar fi pregătită Japonia din punct de vedere militar, totuși imensitatea teritoriului chinez curentul ostii al populației chineze și vecinătatea puțin amicală a Sovietelor rașești, cere prea multe efective militare în permanență și cheituel materiale prea mari, care n'ar putea să dureze mult timp. Mai ales, că nici Statele Unite ale Americii de Nord nu vor scăpa prilejul potrivit ca să facă tot posibilul ca să sișbzească prestigiul Japoniei în fața popoarelor asiatice.

După informația ziarelor străine, concurența forțelor armate din Extremul Orient se prezintă astfel: Japonia are pe Continent 17 divizii, din care însă numai 10 divizii ar putea fi trimise spre granițele sovietice, restul fiind necesare în interiorul Statului Mangiu-di-go, Corea și la granița Chinei de Nord.

Forțele armatei roșie sovietice, situate la granița mangiuriană, dela gara Mangiuria până la portul Vladivostok, sunt grupate sub comanda mareșalului Būcher, al cărui Stat major se afla la Chobarovsk și se compun din: 13 divizii de infanterie și 2 divizii de cavalerie cu trupele de specialitate oferente acestor unități. Armata roșie din Extremul Orient mai are 1.000 de ceră de luptă, 1070 avioane, 2 regimente de trenuri blindate etc. Mijloacele de comunicație ale artileriei și cavaleriei sunt motorizate. În total armata sovietică din extremul Orient se cifrează la 480.000 de oameni.

REPREZENTANȚII:

Ingelen - Sachsenwerk - Lorenz

Körting-Hornophon-Ultramar

718 2—5

„NOVY” RADIO

BRAȘOV
Prundul Rozelor 19
I—99 Telefon I—99

Comitetul Asociației Inșățătorilor din orașul și județul Brașov anunță încetarea din viață a iubitului și neuitatului său colaborator

LEONTE TAUSU

inspector și director școlar

după o grea suferință, în etate de 57 ani.

Dumnezeu să-i fi că parte de fericirea eternă.

Primăria Municipiului Brașov.

Nr. 37.073 1936.
Serv. Financiar.

Publicațiune

Privind impunerea taxelor și impozitelor comunale pe anul bugetar 1937—1938

În conformitate cu dispozițiunile art. 2 8—220 din Regula mental financiar al Primăriei Municipiului Brașov, întocmit în baza legii administrative din 1936, se aduce la cunoștință publică, că declarațiile pentru impunerea taxelor și impozite-

lor comunale pe anul bugetar 1937—1938 se depun la oficiul taxelor comunale cu roluri în cursul luni Ianuarie 1937.

Declarațiile se fac numai de contribuabili, cari pe 1936 nu au făcut declarație și cari nu au fost impuși la taxe sau impozite comunale, ori la cari s'a schimbat între timp baza impozabilă.

În caz însă, când baza impozabilă a unui contribuabil nu a suferit nici o schimbare el numai este obligat să facă declarație, presupunându-se în acest caz că și-a menșinut declarația din anul 1936, deci impunerea se face din oficiu la aceleași impozite și taxe comunale.

Toți acei obligați la declararea obiectelor impozabile, ce nu vor face declarații în decursul lunii Ianuarie 1937, vor suferi rigoriile legii prevăzute de art. 220, alinectul ultim din regulament, impunerea făcându-se din oficiu.

Brașov, la 2 Ianuarie 1937.

Comisia Interimară,

președinte:

Dr. T. Prișcu.

p. Secretar general:
Dr. Șt. Popovici.

În conformitate cu originalul.
Expedito: Reiner.

19 1—1

Regele ordonă!

MOTTO: „Să iasă izbăvire de toate răutățile, tuturor celor ce vor alerga cu credință”.

In împrejurările grele ale vieții, când îngrijorarea obștească a zilei de mâine se cetește în ochii tuturor, cel ce prin grația lui Dumnezeu și voința națională se află în fruntea statului, are datoria de a-și spune cuvântul.

Peste frământările de o clipă ale vieții, Chemarea Celui ce simbolizează unitatea noastră națională, trebuie să fie auzită și ascultată de tot ceea ce se cheamă român.

Apelul la unire și colaborare sufletească pe care în atâtea rânduri Augustul nostru Suveran L-a adresat tuturor factorilor de răspundere din această țară, în vremurile de adânci frământări ca cele de astăzi, trebuie să fie pentru ori ce bun român și adevărat patriot, care-și cunoaște datoria pe care o are față de țară, neam și tron, nu o invitație benevolă, ci, un ordin. Un ordin categoric, milităresc, din acelea care nu se discută, nu se analizează; se execută numai.

In fața primejdiei evidente un comandant nu roagă, nu invită pe subalternii și soldații Săi să ia armele în mâini.

El ordonă!
In împrejurările grele de azi, arma pe care o putem opune, cu succes, tuturor eventualităților și pe care ne putem sprijini ori când, este unirea tuturor forțelor noastre. Unirea este chezașia apărării și păstrării patrimoniului nostru național, încredințat nouă de înaintașii noștri și tot unirea este forța care conopește eforturile noastre, spre o existență mai bună, mai desăvârșită, în opere creatoare și eterne.

Unirea forțelor noastre este puterea de viață a neamului românesc. Țara o cere.
Pentru zilele de acum, apelul M. S. la unire trebuie să fie un ordin. In numele poporului Său Regele ordonă!

La actualii politicieni însă sentimentul de unire și solidaritate națională pare a fi necunoscut. E nevoie, oare, să amintim, aci, numele celor chemați, în acest început de an, de d-l Vaida-Voevod, spre a arăta cât de departe de acest sentiment al unirii și al solidarității naționale sunt astăzi corifeii partidelor noastre politice, cari s'au îndepărtat până la adversitate de unirea pe care de atâtea ori a ordonat-o M. S. Regele Carol II în numele poporului Său?
Nu numai că nu s'a înghebat o unire a politicianilor noștri, pe care țara o așteaptă, dar, din contră, chemarea la unire adresată politicianilor, de d-l Vaida, pare a fi adâncit și mai mult prăpastia între ei lăsând să se vadă, spre durerea țării, cât de acut este negativismul politicianismului orb și surd.

Citiiși o anumită presă și veți vedea cum în coloane întregi otrava disolvantă a unității naționale se revărsă, fără scrupul, cu ură, asupra persoanei d-lui Vaida-Voevod, al cărui spirit adânc și atât de cuprinzător nu poate concepe o Românie a Românilor decât sub perspectiva Unirii, singura capabilă să eternizeze izbânda românismului.

Adevăratul soldat totdeauna la datorie, d-l Vaida-Voevod, n'a văzut în apelul atât de semnificativ al Suveranului decât ceea ce este în realitate: un ordin de mobilizare a tuturor forțelor noastre pentru apărarea patrimoniului național și progresul neamului. Și totuși, cât cinism în traectoriile politicianismului decadent...

Să nu cunoască oare acești politicieni nimic din virtutea naționalismului? Să fi uitat ei, oare, trecutul neamului românesc, să nu înțeleagă prezentul și să nu vadă, cât decât, prin prisma acestui prezent ceace ne rezervă viitorul?

E de necrezut, dar foarte adevărat. Politicienii zilelor noastre sunt „patrioții” grandilocvenți, cari în aceste zile de grea cumpănă pentru țară și de evident pericol european, pregătesc prin dezertare dela datorie și acțiuni negative, trădătoare, prebușirea României întregite, pentru care au luptat, au suferit și au murit atâția martiri și sute de mii de eroi...

Unirea reprezintă esența puterii oricărei națiuni. Puterea unei națiuni deci, nu se poate concepe ca fiind formată din

elemente izolate și contradictorii, ci ea trebuie să fie sinteza tuturor forțelor acelei națiuni. La baza unirii tuturor forțelor noastre, ordonată de M. S. și cerută de interesele vitale ale țării, trebuie să se afle nu interese personale, materiale, ci sufletul în care sentimentul solidarității naționale românești să pornească din idealul înfăptuit acum două decenii, din revolta contra politicianismului laș, venal și negativ, din durerea pentru starea de mizerie și umilire în care ne-a adus elementul străin cuitropitor și din nobila voință de a fi realii stăpâni, de drept și de fapt, pe glia și destinul nostru românesc.

Și dacă, în vremuri grele ca cele de azi, a'ajta „patrioți”, de dragul intereselor personale sau ale meschinăriei politicianismului, dezertează dela datoria ce o au față de țară, neam și tron, nesupunându-se ordinului M. S. Regelui nostru, să nu disperăm...

„Vor alerga cu credință cei cari văd în izbânda românismului izbăvirea neamului de toate răutățile.”

C. I. Odor.

Mareșalul Averescu și succesiunea

Oficiul Partidului Poporului prezidat de d-l Mareșal Averescu, ziarul „Indreptarea”, pentru a pune capăt diferitelor zvonuri în legătură cu schimbarea regimului și cu persoana d-lui Mareșal ține să precizeze că d-l Mareșal Averescu a dat Majestații Sale Regelui în recenta sa audiență, următorul sfat:

„Alege, Sire, pe omul în care Majestatea Ta are cea mai mare încredere, că este loial față de interesele Coroanei și în afară de preocupările electorale față de interesele de Stat; care reprezintă un spirit de autoritate și de ordine, de onestitate și de abnegație personală; care, în sfârșit, poate da, în același timp,

o formațiune de gândire omogenă. Astfel Majestatea Ta va avea cel mai bun guvern și pentru Majestatea Ta și pentru țară.”

„Indreptarea” mai ține să precizeze, că tot ce se spune în alt sens, nu reprezintă gândurile d-lui Mareșal Averescu, nici acțiunile sale viitoare, d-l Averescu rămânând în mod constant la principiul enunțat încă dela intrarea sa în viața publică, care este: „Puterea nu se smulge și nici nu se cerșește. Ea se primește dacă se oferă și ai convingerea că poți fi de folos țării.”

De acord!

CINEMA „ASTRA”

Azi și în zilele următoare

O adevărată senzație extraordinară UFA!

MARTA EGGERTH

în cea mai bună creație a ei

Regina Valsului

Cu: JOHANNES HEESTERS Interpretul principal din filmul „Studentul cerșetor”, Otto Tressler, Rudolf Klein-Rogge, Alfred Abel, Rudolf Piatte.

Regia: Bruno Duda — Complectare: Jurnal BAVARIA — Muzică: Edmund Niek.

Omul și mașina. Oricât de mult a progresat studiul corpului omenesc, el nu a găsit totuși până acum o explicație multumitoare prin care să arate ce este organismul. De chimie, biologie se eervește de o analogie. Corpul omenesc e comparat cu o mașină care transformă combustibilul în energie. După cum la o mașină, combustibilul este prima condițiune, pentru ca ea să poată funcționa bine, tot astfel eliminarea este condiția esențială pentru bunul mers al corpului omenesc. Înainte de toate funcționarea rinichilor este de o importanță covârșitoare. Imbolnăvirea lor amenință întregul organism. Trebuie să mulțumim Urodonal-ului, că ac-

stă conducă principală a sănătății omenesci poate fi menținută în bună stare, cu atâta ușurință. Chiar cazurile neglijate și grave de boli de rinichi ce vindecă prin Urodonal. 1-2

Conferință. D-l prof. univ. I. D. Ștefănescu va conferința mâine, Duminică, ora 11^{1/2} a. m. la liceul Meșota despre „Monumente românești de artă religioasă la granița noastră de Apus”

Președinții organizațiilor comunale ale Frontului Românesc-Brașov sau delegații lor, cari au fost împedcați până acum a se prezenta la ziarul „Gazeta Transilvaniei” pentru a lua în primire carnetele de membri și călindarele de părete, sunt invitați să se prezinte cel târziu până Vineri, 15 Ianuarie a. c., comunicându-ne numărul carnetelor și călindarelor de cari au nevoie pentru distribuire.

Vechile carnetele nu mai au nici o valoare și nu mai pot servi de legitimație.

Informații

Inmormântarea regretatului preot și prof. Ionel Brânzea s'a transformat într-o mare manifestare de doliu pentru Români brașoveni. Sute de persoane, bărbați și femei, tineri și bătrâni din toate straturile societății s'au perindat în fața sicriului așezat în sala festivă a liceului Șaguna și s'au înșiruit în cortegiul funerar până la cimitirul Bisericii Sf. Nicolae dând ultimul onor pământesc omului de muncă neobosită și de o pilduitoare iubire de neam și de credință.

Un mare sobor de preoți din Brașov și județ în frunte cu protoereul dr. Blaga au oficiat prohodul, iar corurile Bisericilor Sf. Nicolae și Sfintei Adormiri, reunite sub bageta dirigenului R. Ardeleanu, au impresionat prin executarea artistică a cântecelor funebrele.

In cuvântări impresionante, rostite de protoereul dr. Blaga, de directorul liceului I. Moșoiu, de părintele V. Marin în numele colegilor de școală, de dr. Suciu Sibianu în numele Oastei Domnului, de elevul Baciu în numele elevilor liceului Șaguna, de s. d. în teologie Irimie în numele foștilor elevi și de d-l Crizbășianu în numele corului văduvit al Bisericii Sf. Nicolae — cuvântări întrerupte de lacrimile și suspinele cuvântătorilor ca și ale marelui asistențe — s'a zugrăvit pe larg și flutur nobil al celui plecat atât de timpuriu dintre noi și activitatea sa binecuvântată și piină de abnegațiune...

Se înserase de binele când în accentele „Vecinicele pomeniri” s'a dat pământului ceea ce a fost a pământului.

Familia îndoiată să găsească o alinare a doliului îndurate în iubirea, cu care re defunctul a fost inconjurat în viața sa trecătoare și în amintirea pe care o vor păstra o cei mulți cari l-au cunoscut, respectat și prețuit.

Astra culturală, angajează în seara zilei de 24 Ianuarie un bal în localitățile Cercului Militar. Pentru d-ne și d-șoare costumul național e obligator. Cu acest preț sunt luate în programul balului câteva dansuri naționale, între care „Romana”, în vederea cărora au loc la Casina Română repetiții. Intrarea lei 80 de persoană.

Expoziții. După cum am constatat despre expozițiile făcute la Firma Hercules din localitate înainte sărbătorilor de Crăciun, ele au fost aranjate de un tânăr funcționar al susumitei firme. Expozițiile au avut mare succes la publicul brașovean, fiind aranjate cu multă pricepere și gust, ridicându-se din ramura obișnuită a reclamelor din localitate.

MINISTRUL AVIAȚIEI ȘI AL MARINEI a fost numit d-l ing. Radu Irimescu, fost subsecretar de stat.

Inaugurarea „Școlii Practice de Agricultură” din comuna Sânpetru

Mâine, Duminică, 10 Ianuarie ora 10, are loc în reședința școlii din Sânpetru serbarea inaugurării „Școlii Practice de Agricultură” din comuna Sânpetru, înființată anul trecut de Consiliul județului Brașov în colaborare cu Camera de Agricultură, cu concursul Ministerului de Agricultură și al Apărării Naționale.

La inaugurarea școlii vor lua parte autoritățile, membrii Consiliului județean și populația comunei.

Calea spre tinerețea veșnică.

Tinerețea veșnică — iată visul, care stăpânește inchipuirea omenirii, de mil de ani. Neplăcerile treptate ale vârstei au plămădit acest vis. Nu putem spune că el a ajuns o realitate, dar în orice caz, s'a reușit să se evite multe defecte și mizerii ale îmbătrânirii. E de ajuns să ne amintim ce blestem era odată pentru oameni guta. Durerile acestei boli sfârșeau organismul, vrând-l pe-ocă să-l distrugă. Evident dintr-o asemenea stare, nici un bolnav nu se putea gândi la lucru ori la îndeplinirea altor datorii.

De când există însă „URODONAL”-ul, omenirea a fost liberată de acest blestem.

Urodonalul face să dispară imediat durerile și vindecă guta, oricât de înaintată ar fi boala.

Baletul Poliției.

Furturi. In noaptea de 5-6 Ianuarie 1937, autorii necunoscuți s'au introdus în curtea locuitorului Căți Ioan din str. Ecaterina Teodoriu Nr. 14, de unde apoi au pătruns într-o magazie, din care au furat carnea unui porc tăiat și patru găini în valoare de lei 2.000. Se fac cercetări pentru descoperirea autorilor.

Au fost înaintați Chesturii indivizii Dumitriu Gh. Dumitru și Iosif Franc fără domiciliu, cari în dimineața zilei de 7 Ianuarie 1937 au furat două aparate fotografice dela foliarul Adler Oscar din str. Regele Carol Nr. 59.

Incendiu. In ziua de 7 Ianuarie 1937, a izbucnit un incendiu, arzând plafonul locuitorului Haidu Iuliu din str. I. G. Duca Nr. 44. Focul a provenit din coș în care se afla introdusă o grindă. Incendiu a fost localizat de pompieri.

La dureri de orice natură, gută, sciatică, și în bolile asemănătoare, tabletele Togal acționează repede și sigur. Dacă miți de medicini prescriu acest medicament și Dv. puteți să-l cumpărați cu toată încrederea. S'au obținut rezultate surprinzătoare, chiar în cazurile unde alte medicamente au dat greș. O încercare vă va convinge și pe Dv. Produs elvețian. La farmacia și droguerii.

„Parisien Grill” Azi a sosit simpatia Brașovului TIPIA PATOSINSKI, cântăreață. PROGRAM FAMILIAR.